

Denekamp - De Stichting Wielerevenementen Denekamp zal zich begin volgende week (de inschrijvingstermijn sluit 12 mei) als zesde kandidaat bij de KNWU aanmelden voor de organisatie van het wereldkampioenschap veldrijden in 1984. Weliswaar staat nog niet geheel vast dat Nederland de mondiale titelstrijd over twee jaar binnen de grenzen zal krijgen, maar tot dusver zijn er geen tegenkandidaten voor de KNWU, die pas bij het komende UCI-congres in Leicester meer zekerheid zal verkrijgen. „Denekamp”, waar de internationale veldrit jaarlijks goed is voor een toeschouwersaantal dat slechts bij de na-

Denekamp kandidaat WK cross in 1984

tionale titelstrijd wordt overtroffen, voelt veel voor een WK in Twente al zullen daarvoor stellig nogal wat voorzieningen in het parkoers moeten worden opgenomen. Het nagenoeg vlakke traject in het recreatiegebied 't Goor voldoet momenteel bepaald

niet aan de eisen die aan een wedstrijd om regenboogtruien moeten worden gesteld.

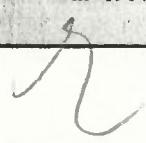
Woordvoerder Gerard Meijer van de Stichting: „De gemeente is echter niet ongenegen om bijvoorbeeld een bult van vijftien meter hoog te creëren en

zal ook op andere manieren wel meewerken. Nog een aantal zaken is nog niet helemaal duidelijk, maar we zijn wel zover dat we zondermeer onze kandidatuur voor de WK in 1984 zullen stellen. Wij willen dit gewoon een keer proberen, omdat het veldrijden hier enorm sterk leeft”.

Behalve Denekamp zijn vijf plaatsen buiten Overijssel kandidaat voor de organisatie van het WK cross in 1984, waaronder Kijkduin waar dit jaar het NK werd verreden. Na de diverse parkoersen te hebben geïnspecteerd zal de Wielerveding eind mei beslissen waar eventueel de WK in 1984 zal worden gehouden.

The logo consists of the letters 'SPC' in a bold, stylized, blocky font. The letters are white with a dark outline and are set against a dark rectangular background.

Vrijdag 7 mei 1982 - 1

A handwritten mark, possibly a signature or initials, consisting of a single, fluid, cursive stroke.

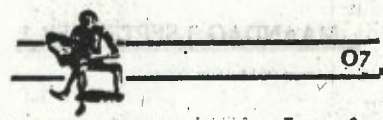

Maar weinig fietsers in Dinkellandtocht

DENEKAMP - De traditionale Dinkellandtocht van de Rijwiel- en Tourclub Twente, die gisteren kon worden gereden, trok niet veel belangstellenden. Slechts vijftig à zestig fietsenhuistellingen maakten van de gelegenheid gebruik een tocht van vijftig, honderd of 150 kilometer te maken. De rit van vijftig kilometer was bedoeld als voorbereiding op de komende rijwieldriedaagse in de laatste week van de bouwvakvakantie voor de meer recreatieve en gelegenheidsfietsers.

De organisatie denkt er over dergelijke tochten in de toekomst meer regionaal op te zetten. In verband met het steeds toenemende aantal toertochten, wordt de belangstelling namelijk steeds minder terwyl in elke tocht wel heel wat vrije tijd en energie moet worden gestoken. Vrijwel elke vereniging in het Twentse houdt jaarlijks twee of drie tochten, zodat de mensen er nog wel een keer op zijn uitgekeken.

Tub 3-9-84
Tub

RTC wint toertocht

DENEKAMP - De Rijwiel- en Tourclub Twente (RTC) is gisteren voor de vierde keer in successie winnaar geworden van de Euregio-bokaal. De wedstrijd werd gehouden in Nordhorn. De organisatie was in handen van de plaatselijke club SV Vorwärts.

In totaal kwamen 260 toerrijders in actie over tochten van respectievelijk 105 en 157 kilometer.

Oberkreisdirektor Tesken reikte de prijzen uit. De tweede plaats werd veroverd door RTC Hengelo en derde werd de RTIF Oldenburg.

Toerclub

Denekamp - De rijwieltoerclub Twente uit Denekamp is gisteren voor de vierde keer in successie winnaar geworden van de Euregio-beker. De Denekampse toerclub kwam als sterkste deelnemer naar voren in de door S.V. Vorwärts uit Nordhorn georganiseerde toertocht door de Euregio.

Aan de tocht namen ondermeer ploegen uit Hamburg, Bielefeld en Hannover deel. In totaal kwamen er 260 toerrijders in actie in tochten van 105 en 157 kilometer. Voorzitter J. Buscher van de toerclub Twente mocht de Euregio-pokal in ontvangst nemen. De uitslag: 1 RTC Twente Denekamp, 24 pnt. 2 RTC Hengelo, 16 pnt. 3 RTF Oldenburg, 15 pnt. 4 SV Engden, 12 pnt.

38-5-8-0-1
T.C. 3-9-84

RTC vergadert

DENEKAMP - De Rijwiel Toer Club Denekamp houdt vanavond een extra ledenvergadering in hotel De Werf. Aan de orde komen onder andere de organisatie van de toertochten en de komende winter- en zomeractiviteiten. Na de vergadering wordt een film vertoond over de fietssport. De vergadering begint om half negen.

48-11-11-84
Tub 27-11-84

Fraaie toertocht van RTC Twente

Denekamp - De Rijwiel en Tourclub Twente uit Denekamp houdt zondag aanstaande weer de zogenaamde Dinkellandtocht, een fietstoertocht over drie afstanden. De grote tochten van honderd en honderdvijftig kilometer zijn bedoeld voor de geëfende toerrijders en gaan uitsluitend over verharde wegen. De recreatiefietstocht voor het hele gezin heeft een lengte van 20 kilometer en volgt ook onverharde fietspaden.

Laatstgenoemde tocht is nieuw in het programma van de RTC en geldt een beetje als voorbereiding op de jaarlijkse rijwieldriedaagse, die in de laatste week van de bouwvakvakantie wordt ver-

den. De recreatietoertocht voert de deelnemers via Lattrop en Vasse naar Mander, waar de grens wordt gepasseerd. Via Getelo, Halle (pauzeplaats), Lage en Frenswegen voert de tocht weer naar Denekamp. De route is via pijlen op het wegdek en een korte routebeschrijving aangegeven. Het traject voor de twee langere tochten gaat voor een groot deel samen en voert de deelnemers via De Poppe naar het heuvelachtig gebied rond Bentheim, Ohne en Wettringen. In laatstgenoemde plaats is er een controlepost. De honderd kilometer rijders gaan via Haddorf, Salzbergen, Emsburen en Quendorf terug naar Denekamp. De 150 kilometertocht gaat vanaf Wettringen naar Metelen, Schöppingen naar Horstmar (controle) en dan naar Laer, Borghorst, Clemenshafen en opnieuw Wettringen. Van hieruit volgt de route die van de 100 kilometerrijders richting Denekamp. Vertrek en de aankomst is bij het sportcomplex Dorper Esch, waar de deelnemers zich ook kunnen douchen. Van 7.30 tot 10.00 uur kan er gestart worden.

T.C. 9-9-84

Veldrijdend Twente moet klok jaren terugdraaien

Ooit gold Twente als het mekka van de Nederlandse veldrijders. In Enter en Denekamp; daar gebeurde het nog allemaal echt. Vier jaar geleden, bij de eerste Cross der Azen in Enter stond de complete wereldtop aan het vertrek en twee weken daarna deed Denekamp het nog eens dunnetjes over. Het veldrijden leek in deze regio niet kapot te kunnen, toen een maand later Hennie Stamnsnijder ook nog eens wereldkampioen werd. Maar ziedaar: anno 1984 haakt eerst Denekamp af en moet vervolgens ook Enter het hoofd buigen voor de macht van het geld. In één klap is Twente beroofd van zijn twee topveldritten, die jaarlijks duizenden toeschouwers trokken. Over het hoe en waarom gaat bijgaand verhaal.

(door André Vis)

ENSCHEDADE – Staat veldrijdend Twente aan de vooravond van de Grote Stilte? Nu Herman Snoeijink is gestopt, Hans Boom nog niet is ontwaakt uit zijn traditionele winterslaap en Rinie Pley even op zich laat wachten, is er alleen Hennie Stamnsnijder die de wieleregio bij uitstek aan de wereldtop bindt. Tot overmaat van ramp verdwijnen juist nu de hooggewaardeerde veldritten van Enter en Denekamp.

Voor veldrijdend Twente is dat een klap; daar zijn alle betrokkenen het over eens. Enter en Denekamp boden passieve recreatie aan duizenden mensen. De oorzaken van de zachte dood variëren van verzadiging en te weinig enthousiasme tot een gebrek aan geld. Neem nu de veldrit in Enter.

Op 30 december 1980 werd de eerste Cross der Azen gehouden, een fantastisch evenement met werkelijk alle wereldtoppers. Van jaar tot jaar verbleekte de cross, en nu is het ineens allemaal afgelopen. Voorzitter Henk Keizer van het wielerscomité Enter: „We hebben onvoldoende sponsors om het succes van de veldrit te garanderen. Wil je een echt goede cross met internationale deelname garanderen, dan moet je 20.000 gulden op tafel leggen. Dat financiële plaatje moet voor de tijd rond zijn. Zoniet, dan pas ik ervoor om de veldrit te organiseren. De situatie bij ons was dermate wankel, dat het niet verantwoord was de cross door te laten gaan. Na rijk beraad hebben we besloten om aan de KNWU te vragen ons van de agenda te schrappen”.

Het vertrek van de veldrit in Enter is des te opmerkelijker omdat de organisatie een langlopend contract had met een geneesmiddelenfirma. Het contract was in de praktijk van nul en generlei waarde. Keizer: „We hadden een mon-

delinge overeenkomst. De sponsor wilde destijds niet dat een en ander op papier zou komen, „want”, zeiden ze, „we komen onze belofte na”. Een jaar later lieten ze ons in de steek. Een andere grote sponsor ging van 5000 gulden in het eerste jaar naar 4000 in het tweede en haakte in het derde jaar af. We hebben ook de pech gehad dat we nooit op tv zijn geweest. Zoiets scheelt kandidaten”.

Volgens Hennie Stamnsnijder was in Enter echter tevens het heilige vuur gedoofd. „Enter is in de loop der jaren verward geraakt”, zegt de vice-wereldkampioen. „We hebben hier alles gehad: de Ronde van Nederland, de Klompenkoers, de Cross der Azen, de jeugdwieleronde. Er trad gewoon een vervlaking op. De mensen die steeds in de weer waren voor de veldrit werden ook wat moedeloos. Sponsors die afhaken, negatieve kritieken in de pers over het parcours, dure renners die niet altijd presteerden; dan kom je in een vicieuze cirkel. De organisatie raakt dan minder enthousiast. Daar kwam een forse belastingtoeslag overheen. Zo zijn er heel veel factoren die hebben meegespeeld”.

Stamnsnijder weet echter zelf ook hoe schadelijk het verdwijnen van twee hoog gekwalificeerde

Topcrossen in Denekamp en Enter stoppen

veldritten is voor de ontwikkeling van de sport. „Bij mij springen ook de tranen in de ogen als ik zie hoeveel mensen tegenwoordig aan die veldtoertochten deelnemen, terwijl er tegelijk geen enkele grote veldrit in het oosten van het land is. Na elke top van de berg komt het dal en ik denk dat we hard aan het afdalen zijn. Een grote verandering zie ik daar nog niet in”.

De situatie in Enter is nagenoeg gelijk aan die van Denekamp. Ook daar hebben de kandidaat-sponsors het geld niet meer zo los in de knip, en trad geleidelijk een verzadiging op. Gerard Meijer, van het organisatiecomité: „We hebben vijf jaar een goede cross georganiseerd, maar op een gegeven

moment wordt het financiële risico te groot. Je kunt dan twee dingen doen: of een nationale cross organiseren zoals in Oldenzaal en Almelo, of entree-prijzen heffen van vijftien piek, zoals ze nu in België doen. Voor beide oplossingen voelden we niets, waarop we besloten er maar mee te kappen. De jongens van de organisatie hadden er ook niet zo veel zin meer in. De laatste twee jaar hadden we op de dag zelf steeds waardeloos weer en dan hadden al die harde werkers zich voor niets uitgesloofd. De jongens gaan liever zelf veldtoertochten rijden door het Springendal. We hebben met Snoeijink en Nijboer een tijd gehad dat we in één jaar twee Nederlandse titels en een zilveren wk-medaille meenamen naar Denekamp. Die tijd is voorbij”.

Meijer sluit niet uit, dat Denekamp in de toekomst ooit nog eens de plaats van een belangrijk cross-evenement zal zijn. „Dan denk ik aan het Nk in 1986. Dat wordt dan in Overijssel gehouden en ik denk wel dat we ons kandidaat stellen”.

In Denekamp heeft mogelijk nog een factor een rol gespeeld. De KNWU heeft twee jaar geleden het wereldkampioenschap 1984 toegekend aan Oss, en daarbij Denekamp gepasseerd. Her-

Hennie Stamnsnijder (foto boven) springt over een balk tijdens veldrit van Denekamp 1982, hij zou winnen. Linksboven: Herman Snoeijink, eveneens in Denekamp, met in zijn spoor Klaus-ter Thaler.

man Snoeijink over die beslissing. „De KNWU wist dat de cross Denekamp elk jaar de best georganiseerde van Nederland was. Als Denekamp het wereldkampioenschap zou hebben gekregen was de contentie uitgesloten geweest”. De veldrijder-in-rust vervolgt: „Bovendien is het Twente eigen om ergens massaal af te komen als het nieuw is, massaal weg te blijven als het een paar keer tegen zit. De laatste jaren is het toeschouwersaantal tegengevallen omdat het weer slecht was. De organisatie is daardoor geen reserve meer”.

Wat Snoeijink ook tegenval het gebrek aan initiatief in andere plaatsen. „In Enschede en Oldenzaal moeten toch goede veldritten mogelijk zijn. De mensen timmeren te weinig aan de weg”. De impuls die de veldritten van Enter en Denekamp had moeten geven is niet overgekomen. In Brabant wordt tegenwoordig bijna elke week op een straal van 50 kilometer een sterk bezette cross gehouden. In Twente is men weer evener als pakweg zes jaar gelede